31996R2271

29.11.1996 *URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI* L 309/1

UREDBA SVETA (ES) št. 2271/96

z dne 22. novembra 1996

o zaščiti pred učinki ekstrateritorialne uporabe zakonodaje, ki jo sprejme tretja država, in dejanji, ki na tej zakonodaji temeljijo ali iz nje izhajajo

SVET EVROPSKE UNIJE JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, zlasti členov 73c, 113 in 235,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ([1]),

ker je eden od ciljev Skupnosti prispevati k usklajenemu razvoju svetovne trgovine in postopnemu odpravljanju omejitev mednarodne trgovine;

ker si Skupnost prizadeva kar najbolj doseči cilj prostega pretoka kapitala med državami članicami in tretjimi državami, vključno z odpravo omejitev za neposredne naložbe, naložbe v nepremičnine in ustanavljanje, ponujanjem finančnih storitev ali sprejemom vrednostnih papirjev na trge kapitala;

ker je tretja država sprejela zakone in druge predpise, ki naj bi urejali dejavnosti fizičnih in pravnih oseb pod jurisdikcijo države članice;

ker z ekstrateritorialno uporabo ti zakoni in drugi predpisi kršijo mednarodno pravo in onemogočajo doseganje prej navedenih ciljev;

ker taki zakoni in drugi predpisi ter dejanja, ki na njih temeljijo ali iz njih izvirajo, vplivajo ali bi utegnili vplivati na veljavni pravni red in škodujejo ali bi utegnili škodovati interesom Skupnosti in interesom fizičnih in pravnih oseb, ki uveljavljajo svoje pravice po Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti;

ker je v takih izjemnih okoliščinah treba na ravni Skupnosti sprejeti ukrepe za zaščito veljavnega pravnega reda, interesov Skupnosti in interesov fizičnih in pravnih oseb, zlasti z odpravo, izničenjem, blokiranjem ali drugačno preprečitvijo učinkov področne tuje zakonodaje;

ker zahteva po zagotavljanju informacij po tej uredbi ne preprečuje državi članici, da bi zahtevala enake informacije za svoje organe oblasti;

ker je Svet 22. novembra 1996 ([2]) sprejel Skupno aktivnost 96/668/CFSP (SZVP), ki zagotavlja, da države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za zaščito tistih fizičnih in pravnih oseb, katerih interesi so prizadeti s prej navedenimi zakoni in dejavnostmi, ki na njih temeljijo, v kolikor ti interesi niso varovani s to uredbo;

ker bi Komisiji pri izvajanju (izvrševanju) te uredbe moral pomagati odbor, sestavljen iz predstavnikov držav članic;

ker so ukrepi, predvideni s to uredbo, nujni za doseganje ciljev Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti;

ker Pogodba za sprejetje te uredbe ne predvideva drugih pooblastil razen tistih, določenih v členu 235,

([1]) Mnenje z dne 25. oktobra 1996 (UL C 347, 18.11.1996).

([2]) UL L 309, 29.11.1996, str. 7.

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Ta uredba zagotavlja varstvo in preprečuje učinke ekstrateritorialne uporabe zakonov, iz priloge k tej uredbi, drugih predpisov in dejanj, ki na njih temeljijo ali iz njih izhajajo, kadar takšna uporaba škodi interesom fizičnih in pravnih oseb iz člena 11, ki se ukvarjajo z mednarodno trgovino, prostim pretokom kapitala in sorodnimi trgovskimi dejavnostmi med Skupnostjo in tretjimi državami.

V skladu z ustreznimi določbami Pogodbe in ne glede na določbe člena 7(c) lahko Svet v prilogo k tej uredbi doda zakone ali jih iz nje izbriše.

Člen 2

Kadar so ekonomski in/ali finančni interesi fizičnih in pravnih oseb iz člena 11, neposredno ali posredno prizadeti zaradi zakonov, ki so navedeni v prilogi, ali dejanj, ki na njih temeljijo ali iz njih izhajajo, prizadeta fizična ali pravna oseba o tem obvesti Komisijo v 30 dneh od dneva, ko je prejela obvestilo; če so prizadeti interesi pravne osebe, je to obveznost direktorjev, poslovodij in drugih oseb s poslovodnimi pooblastili ([1]).

Na zahtevo Komisije oseba iz odstavka 1 zagotovi vse informacije, ki so bistvene za namene uredbe, v skladu z zahtevo Komisije v 30 dneh od dneva zahtevka.

Komisiji se informacije predložijo neposredno ali posredno, preko pristojnih organov oblasti držav članic. Če je informacija predložena Komisiji neposredno, ta nemudoma obvesti pristojne organe oblasti držav članic, v katerih fizična oseba, ki je dala informacijo, prebiva ali je pravna oseba registrirana.

Člen 3

Informacije, dobljene v skladu s členom 2, se uporabijo le za namen, za katerega so bile dane.

Za informacije, ki so zaupne ali so bile dane zaupno, velja obveznost varovanja poslovne skrivnosti. Komisija jih ne sme razkrivati brez izrecnega dovoljenja osebe, ki jih je dala.

([1]) Informacije naj se pošljejo na naslednji naslov: Evropska komisija, Generalni direktorat I, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-049 Bruselj (faks: (32-2) 295 65 05).

Razkrivanje (dajanje) takih informacij je dovoljeno le, kadar je Komisija zavezana ali za to pooblaščena, zlasti v povezavi s sodnimi postopki. Tako razkrivanje (dajanje) informacij mora upoštevati legitimni interes prizadete fizične in pravne osebe, da se njene poslovne skrivnosti ne razkrijejo.

Ta člen Komisiji ne preprečuje razkritja splošnih informacij. Tako razkritje pa ni dovoljeno, če je v nasprotju s prvotnim namenom te informacije.

V primeru kršitve zaupnosti ima tisti, ki je informacijo dal, pravico zahtevati, da se informacija briše, ne upošteva ali popravi glede na primer.

Člen 4

Sodbe sodišč in odločbe upravnih organov zunaj Skupnosti, ki neposredno ali posredno uveljavljajo zakone iz priloge ali dejanja, ki na njih temeljijo ali iz njih izhajajo, se ne priznavajo in nikakor niso izvršljive.

Člen 5

Fizične in pravne osebe iz člena 11 ne smejo, neposredno ali posredno, po namestniku ali posredniku, s storitvijo ali namerno opustitvijo, izpolnjevati zahtev ali prepovedi, skupaj z zahtevami tujih sodišč, ki neposredno ali posredno temeljijo na zakonih iz priloge ali iz njih izhajajo oziroma dejanj, ki na njih temeljijo ali iz njih izhajajo.

Fizične in pravne osebe lahko v skladu s postopki iz členov 7 in 8 upoštevajo te zakone v celoti ali delno, v kolikor bi neupoštevanje povzročilo resno škodo njihovim interesom ali interesom Skupnosti. Merila za uporabo te določbe se opredelijo v skladu s postopkom iz člena 8. Kadar obstaja dovolj dokazov, da bi neupoštevanje povzročilo resno škodo fizični ali pravni osebi, Komisija nemudoma predloži odboru iz člena 8 osnutek za sprejetje ustreznih ukrepov v skladu z določbami te uredbe.

Člen 6

Fizične in pravne osebe iz člena 11, ki opravljajo dejavnost iz člena 1 in jim je bila povzročena škoda z uporabo zakonov, navedenih v prilogi, ali z dejanji, ki na njih temeljijo ali iz njih izhajajo, imajo pravico do povrnitve škode, skupaj s sodnimi stroški.

Povrnitev škode se lahko zahteva od fizičnih ali pravnih oseb ali drugih subjektov, ki so jo povzročili, od oseb, ki delujejo v njihovem imenu, ali posrednikov.

Bruseljska konvencija z dne 27. septembra 1968 o pristojnosti in izvrševanju sodb v civilnih in trgovinskih (gospodarskih) zadevah velja za sodne postopke in sodbe, izrečene v skladu s tem členom. Povrnitev škode se lahko doseže na podlagi določb oddelkov 2 do 6 naslova II te konvencije v skladu s členom 57(3) in s sodnim postopkom pred sodiščem države članice, v kateri ima fizična ali pravna oseba, oseba, ki deluje v njenem imenu, ali posrednik, svoje premoženje.

Brez vpliva na razpoložljiva pravna sredstva in v skladu z veljavnim pravom (pravnim redom), se povrnitev škode lahko izvede z zasegom ali prodajo premoženja fizičnih ali pravnih oseb, oseb, ki delujejo v njihovem imenu, ali posrednikov, v Skupnosti, vključno z delnicami pravne osebe, ki so registrirane v Skupnosti.

Člen 7

Za izvajanje te uredbe Komisija:

(a) nemudoma in celovito seznani Evropski parlament in Svet o učinkih zakonov in drugih predpisov ter o posledicah dejanj iz člena 1 na podlagi informacij, pridobljenih v skladu s to uredbo; o tem redno pripravlja celovito javno poročilo;

(b) daje dovoljenje pod pogoji iz člena 5 in pri določanju rokov odboru za pripravo mnenja v celoti upošteva roke, ki jih morajo izpolnjevati fizične in pravne osebe, ki dovoljenje potrebujejo;

(c) če je treba, doda ali izbriše (spremeni) seznam drugih predpisov sprejetih na podlagi zakonov iz Priloge, ki spadajo v področje veljavnosti te uredbe;

(d) v *Uradnem listu Evropskih skupnosti* objavi (poročilo) o sodbah in odločitvah, za katere se uporabljata člena 4 in 6;

(e) v *Uradnem listu Evropskih skupnosti* objavi nazive in naslove pristojnih oblastnih organov držav članic iz člena 2.

Člen 8

Za izvajanje člena 7(b) in (c) Komisiji pomaga odbor, sestavljen iz predstavnikov držav članic, ki mu predseduje predstavnik Komisije.

Predstavnik Komisije predloži odboru osnutek ukrepov, ki naj bi bili sprejeti. Odbor da svoje mnenje o osnutku v roku, ki ga določi predsednik glede na nujnost zadeve. Mnenje, za sklepe in odločbe, ki jih Svet sprejema na predlog Komisije se sprejme z večino, določeno v členu 148(2). Pri glasovanju v odboru se glasovi predstavnikov držav članic ponderirajo v skladu z navedenim členom. Predsednik ne glasuje (nima pravice do glasovanja/se ne udeleži glasovanja).

Komisija predvidene ukrepe sprejme, če so v skladu z mnenjem odbora.

Če predvideni sklepi niso v skladu z mnenjem odbora ali če mnenje ni bilo dano, Komisija Svetu nemudoma pošlje predlog v zvezi z njimi. Svet odloča s kvalificirano večino.

Če Svet v dveh tednih od dneva, ko so mu bili predlogi poslani, ni sprejel odločitve, predlagane ukrepe sprejme Komisija.

Člen 9

Vsaka država članica določi sankcije za primer kršitve pomembnih določb te uredbe. Sankcije morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Člen 10

Komisija in države članice se medsebojno obveščajo o ukrepih, sprejetih v skladu s to uredbo, in o vseh drugih pomembnih informacijah v zvezi z njo.

Člen 11

Ta uredba se uporablja za:

1. fizične osebe, ki prebivajo v Skupnosti ([1]), in državljane držav članic,

([1]) Za namene te uredbe „ki prebiva v Skupnosti“ pomeni: imeti pravno registriran sedež v Skupnosti vsaj šest mesecev v obdobju dvanajstih mesecev neposredno pred datumom, ko po tej uredbi nastane obveznost ali se uveljavlja pravica.

2. pravne osebe, ki so registrirane v Skupnosti,

3. fizične ali pravne osebe iz člena 1(2) Uredbe (EGS) št. 4055/86 ([1]),

4. druge fizične osebe, ki prebivajo v Skupnosti, če te osebe niso v državi, katere državljani so,

5. druge fizične osebe pri opravljanju poslov v Skupnosti, tudi v njenih teritorialnih vodah, zračnem prostoru in na plovilih ali ladjah pod jurisdikcijo države članice.

Člen 12

Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 22. novembra 1996

Za Svet

Predsednik

S. BARRETT

([1]) Uredba Sveta (EGS) št. 4055/86 z dne 22. decembra 1986 o uporabi načela prostega ponujanja storitev za pomorski prevoz med državami članicami ter med državami članicami in tretjimi državami (UL L 378, 31.12.1986, str. 1). Nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 3573/90 (UL C 353, 17.12.1990, str. 16).

PRILOGA

ZAKONI IN DRUGI PREDPISI ([1])

iz člena 1

DRŽAVA: ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIKE

ZAKONI

1. **„National Defense Authorization Act for Fiscal Year 1993“, naslov XVII „Cuban Democracy Act 1992“, oddelka 1704 in 1706**

   Zahteve:

   Zahteve so navedene v naslovu I „Cuban Liberty and Democratic Solidarity Act, 1996“, glej spodaj.

   Možna škoda za interese EU:

   Obveznosti so navedene v „Cuban Liberty and Democratic Solidarity Act, 1996“, glej spodaj.

2. **„Cuban Liberty and Democratic Solidarity Act 1996“**

   Naslov I

   Zahteve:

   Upoštevanje ekonomskega in finančnega embarga Kube s strani ZDA tako, da se med drugim v ZDA ne izvaža blaga ali storitev, ki so kubanskega izvora ali zajemajo material ali blago, ki izvira neposredno ali posredno preko tretjih držav s Kube, da se ne trguje z blagom, ki se ali se je nahajalo na Kubi ali ga prevažajo s ali preko Kube, da se ponovno v ZDA ne izvaža sladkorja kubanskega izvora brez obvestila pristojnim organom oblasti ali izvozniku ali da se v ZDA ne uvaža sladkornih proizvodov brez zagotovila, da to niso kubanski proizvodi, da se zamrzne kubansko premoženje in finančno poslovanje s Kubo.

   Možna škoda za interese EU:

   Prepoved natovarjanja ali raztovarjanja tovora z ladje kjer koli v ZDA ali vstopa v pristanišče ZDA, zavrnitev uvoza blaga ali storitev kubanskega izvora kakor tudi uvoza na Kubo, blaga ali storitev, ki izvirajo iz ZDA, blokiranje finančnega poslovanja s Kubo.

   Naslov III in naslov IV:

   Zahteve:

   Prenehanje poslovanja „trafficking“ s premoženjem, ki je bilo prej v lasti državljanov ZDA (tudi Kubancev, ki so pridobili državljanstvo ZDA) in ga je kubanski režim razlastil. (Poslovanje zajema: uporabo, prodajo, prenos, nadzor, upravljanje in druge dejavnosti v korist fizične in pravne osebe.)

   Možna škoda za interese EU:

   Sodni postopki v ZDA, na podlagi nastalih obveznosti, proti državljanom ali gospodarskim družbam EU, udeleženim v poslovanju, ki se končajo s sodbami/odločbami za plačilo (večkratne) odškodnine drugi stranki (ZDA). Prepoved vstopa v ZDA fizičnim osebam, ki poslujejo, njihovim zakoncem, otrokom in zastopnikom.

([1]) Nadaljnje informacije o zgornjih zakonih in podzakonskih aktih so na voljo pri Evropski komisiji, Generalni direktorat I. E. 3, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruselj (faks: (32-2) 295 65 05).

3. „**Iran and Libya Sanctions Act, 1996**“

Zahteve:

Prepoved naložb, za več kakor 40 milijonov USD, v dvanajstmesečnem obdobju, v Iranu ali Libiji, ki bi neposredno ali posredno povečale sposobnost Irana ali Libije, da razvija svoje naftne vire. (Naložbe pokrivajo sklepanje pogodb za razvoj naftnih virov, jamstvo zanj, ustvarjanje dobička iz njega ali nakup lastniškega deleža.)

OPOMBA: Izvzete so naložbe po pogodbah, sklenjenih pred 5. avgustom 1996.

Spoštovanje embarga Libije iz resolucij 748 (1992) in 883 (1993) Varnostnega sveta Združenih narodov ([1]).

Možna škoda za interese EU:

Ukrepi predsednika ZDA o omejitvah uvoza v ZDA ali pogodb o javnih naročilih za ZDA, prepoved biti pooblaščen borzni posrednik za neposredno trgovanje s centralno banko ZDA (FED) ali depozitar vladnih sredstev ZDA, prepoved dostopa do posojil finančnih institucij ZDA, omejitve izvoza s strani ZDA, zavrnitev pomoči s strani EXIM (EXPORT-IMPORT)-Bank.

PODZAKONSKI AKTI

1. **1 CFR (Code of Federal Regulations) Ch. V (7-1-95 edition), del 515 — Cuban Assets Control Regulations, poddel B (Prohibitions), E (Licenses, Authorizations and Statements of Licensing Policy) in G (Penalties)**

Zahteve:

Prepovedi so navedene v naslovu I „Cuban Liberty and Democratic Solidarity Act, 1996“, glej spodaj. Prav tako zahteva po pridobitvi licenc in/ali dovoljenj za ekonomske dejavnosti s Kubo.

Možna škoda za interese EU:

V primeru kršitve so zagrožene naslednje sankcije: denarne kazni, zaplemba premoženja in zapor.

([1]) Za izvajanje teh resolucij glej Uredbo Sveta (ES) št. 3274/93 (UL L 295, 30.11.1993, str. 1).